

இது சில வருடங்களுக்கு முன்பு நடந்த சம்பவம். நண்பர் ஒருவருடன் பெருநகரம் ஒன்றில் ஏற்பாடு செய்யப் பட்டிருந்த ஓவியக் கண்காட்சி ஒன்றிற்கு செல்ல நேர்ந்தது. நகரின் மையப்பகுதியில் குளிர்சாதன வசதி செய்யப் பட்ட அரங்கு அது. அங்கே காட்சிக்கு வகைக்கப் பட்டிருந்தவை மாடர்ன் ஆர்ட் வகைப்பட்ட ஓவியங்கள்.

அரையிருளில் இருந்த அரங்கத்தினுள் நல்ல இடவெளியில் அழகான சட்டகங்களுக்குள் தனித்தனியாய் ஸ்பாட் லைட்டுகள் வகைக்கப் பட்டு ஓவியங்கள் காட்சிப்படுத்தப் பட்டிருந்தன. ஒவ்வொன்றின் முன்பும் பணக்கார வாசம் வீசும் சிலர் எதையோ தடுவது போன்ற பாவனையில் முகத்தை வைத்துக் கொண்டு ஓவியங்களை முறைத்துப் பார்த்தவாறே நின்றனர். குறிப்பிட்ட ஒரு ஓவியத்தின் முன் நின்ற சின்னக் கும்பலோடு நானும் நண்பரும் இணைந்து கொண்டோம்.

அது ஒரு வண்ணக் குழப்பம். சரியாகச் சொல்வதானால், யாரோ ஒரு மார்வாடி பான்பராக்கை மென்று வௌ்ளதை துணியில் காறித் துப்பியது போல் இருந்தது. நீண்ட நேரம் உற்று உற்றுப்பார்த்த பின்னரும் மார்வாடியின் முகத்தை என்மனத்திரையிலிருந்து அகற்ற முடியவில்லை. அரங்கத்திலோ குண்டாசியபைப் போட்டாலும் குண்டு போட்டதைப் போன்ற சப்தம் எழுமளவுக்கு நிசப்தம். நான் மெல்ல எச்சிலகைக் கட்டி விழுங்கியபடியே, பக்கத்தில் நின்றவரிடம் "இது எதைப் பற்றிய ஓவியம்?" என்று கேட்டேன்.

மலேருந்து கீழ் வரை என்னை ஒரு பார்வை பார்த்தவர், முகத்தைச் சுளித்துக் கொண்டே வடுக்கென்று வறோ பக்கம் திரும்பிக் கொண்டார். அது கேட்கக் கூடாத களேவி என்று அப்போது எனக்குப் புரியவில்லை. கேட்கக் கூடாதவரிடம் கேட்டு விட்டோம் என்று எண்ணிக்கொண்டு, அந்தக் கண்காட்சியின் பொறுப்பாளரைத் தடிக் கண்டாபிடித்து, அவரிடமும் அதே களேவியகைக் கேட்டேன்.

அவரோ ஒரு நீண்ட மௌனத்திற்குப் பிறகு, "தனது அர்த்தத்தைத் தானே தீர்மானிக்காமல் பார்க்கும் கண்களே தீர்மானித்துக் கொள்ளும் உரிமையை இந்த

ஓவியங்கள் வழங்குகின்றன. ஒரு ஓவியம் எவ்வாறு தன்னையே ஒழுங்குமாதத்துக் கொள்வது என்பதைத் தீர்மானிக்கும் உரிமை அந்த ஓவியத்துக்கே உரியது. தனக்கான மொழியை அது தானே தீர்மானித்துக் கொள்ளும் என்றார். "அதே நேரம் ஓவியத்தையே பார்க்கிறவரின் உரிமையிலும் அது தலையிடாது. பார்வையாளரின் உள்மன ஒளியில் இந்த ஓவியம் ஏற்படும் பிம்பங்கள் உண்டாகும் அர்த்தங்ளை அவரவர் விருப்பத்திற்கு விளங்கிக் கொள்ளலாம் என்றும் இவரை ஒரு பயன்பாட்டையோ அர்த்தத்தையோ முன்வைத்து வரையப்பட்டிருக்க வேண்டும் என்று எதிர்பார்ப்பதெல்லாம் ஓவியரின் மனம் திணிக்கும் சர்வாதிகாரமாகும்" என்று ஆரம்பித்து பச்சைக்கொண்டே போனார்.

அன்று அவர் வாயிலிருந்து வழிந்த வையென்னவோ 'தமிழ்' வார்த்தைகள் தான்; ஆனால் எனக்கோ பண்டைய அராமிக் பாஷையில் யாரோ என்னோடு பச்சையது போன்றதொரு உணர்வு ஏற்பட்டது. சொற்களால் அவர் தீட்டிய சித்திரமும் கிட்டத்தட்ட அந்த பான் பராக் ஓவியத்தையே ஒத்திருந்ததால், மெதுவாக அந்த அரங்கிலிருந்து நழுவிவிட்டேன்.

அன்றைக்கு ஓவியத்தை முன்வைத்து அவர் பச்சைய அதே கருத்துகளை, கவிதை, சிறுகதை, நாவல் உள்ளிட்ட பலவற்று இலக்கிய வடிவங்களை முன்வைத்தும் பலர் பச்சைவதையும், "கலை கலைக்காகவோ" என்ற கருத்து சந்தர்ப்ப சமீப நிலைகளாகக் கேட்ப வித விதமான உரவங்களில் உலவ்வதையும் பின்னாளில் கவனிக்க முடிந்திருக்கிறது.

ஒரு கதை, கவிதை அல்லது ஓவியத்தை கலைஞரின் உள்மன எழுச்சி தான் உருவாகுகிறது என்பதை நாம் மறுக்கவில்லை. அப்படி ஒரு உண்மையான அக எழுச்சி இல்லாமலேயே மலர்விக் கப்படும் காகிதப்பக்கங்களும், சொற்களாலும் வண்ணங்களாலும் நிகழ்த்தப்படும் கழகைக்கத்துக்களும் தான் கலை, இலக்கிய உலகில் நிரம்பியிருக்கின்றன என்ற உண்மையையும் யாரும் மறுக்க முடியாது. எனினும், ஒரு கலை வெளிப்பாட்டை நோக்கி "அதன் பொருள் என்ன, அது வெளிப்படும் உணர்வு என்ன என்று களேவி எழுப்புவது அந்தக் கலையின் சூதந்திரத்தில் தலையிடுவதாகும் என்பதும், சர்வாதிகாரம் என்பதும் அவர்கள் தரப்புவாதம்.

கலை இலக்கியம் ஓவியம் போன்ற துறைகளில் இத்தகைய சர்வ சூதந்திரக் கோட்பாட்டை கும்பினி மீது நிறுத்து முழங்கிய பல சிங்களங்களாகக் கறித்துண்டு போட்டு வளர்த்தவர்கள் அமெரிக்க உளவு நிறுவனமான சி.ஐ.ஏ வினர்தான் என்றொரு செய்தி நெடுநாட்களாகவே அடிபட்டு வந்தது எனினும், அது கம்யூனிஸ்டுகளின் அவதூறு என்றே இதுநாள் வரை புறந்தள்ளப்பட்டு வந்தது.

பிரான்சிஸ் ஸ்டோனார் சாண்டர்ஸ் எழுதிய சி.ஐ.ஏ வும் பண்பாட்டுப் பணிப்போரும் எ

3 / 7

4 / 7

ஆனால் அது நாம் சொல்லிக் கொடுத்ததாக இல்லாமல், தனக்கு சொந்த முறையில் சரி என்று படிகின்ற காரணங்களுக்காக, அவனே அந்த திசையைத் தெரிவு செய்ததாக இருக்க வேண்டும்.'

கம்பனை சடையப் பவள்ளல் அடையாளம் கண்டு வாரி வழங்கலாமென்றி, வள்ளல் சொல்பபி கம்பன் என்று இராமாயணம் எழுதினால் எடுபடாது என்பதைத் தான் பிராடன் கூறுகிறார். அமெரிக்காவின் வறிகொண்ட கம்யூனிச எதிர்ப்பு, பாப் கலாச்சாரம் மற்றும் நுகர்வுக் கலாச்சாரத்தின் சீரழிவுகள், அமெரிக்கத் திமிர் ஆகியவை குறித்து ஐரோப்பிய கலஞ்சுருக்கங்களுக்கு வறறுப்பு இருந்ததென்னவோ உண்மையானது. எனினும், கம்யூனிச எதிர்ப்பின் இடத்தில் கட்சி எதிர்ப்பு, பாப் கலாச்சாரத்தின் இடத்தில் மடேபிமகைக் கலாச்சாரம், அமெரிக்க திமிரின் இடத்தில் அறிவாளித் திமிர் ஆகியவற்றைக் கொண்டிருந்த ஐரோப்பிய அறிவாத் துறையினர், அமெரிக்க நாணயத்தின் மறு பக்கமாகவே இருந்தனர். தமது சொந்தக் காரணங்களுக்காகவே சி.ஐ.ஏ விரும்பிய வழியில் சனென்றார்.

சி.ஐ.ஏ.வின் எலும்புத் துண்டுகளைப் பொறுக்கிக் கொண்ட கலஞ்சுருக்கள், அமெரிக்காவின் எல்லா வறியுறவாக் கொள்கையையும் அப்படியே ஆதரிக்க வேண்டுமென்பதில்லை, அவ்வப்போது எதிர்க்கலாம் என்ற சூதந்திரத்தையே சி.ஐ.ஏ இவர்களுக்கு வழங்கியிருந்தது. ஆனால், அதற்குரிய எல்லையையும் தீர்மானித்திருந்தது. சி.ஐ.ஏ.விடம் பரமமளவு நிதியுதவி பெற்ற என்கவுண்டர் எனும் பத்திரிகையில் முன்னாள் ஆசிரியராக இருந்த மெட்லொனால்ட், பின்னர் ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் தனது "அமெரிக்கா அமெரிக்கா" எனும் கட்டுரையில் அமெரிக்க நுகர்வு பற்றியும், வகைஜன கலாச்சாரம் பற்றியும் விமரிசித்து எழுதிய கட்டுரை சி.ஐ.ஏ.வால் நிறுத்தப்பட்டது.

தங்களது சூதந்திரத்தின் எல்லை குறித்தும் இந்தப் படபாளிகள் அறிந்தே இருந்தனர். அமெரிக்காவின் தற்குப் பகுதியில் நிலவிய வறெள்ளை இனவறியகைக் குறித்தோ, இந்தோசீனப் பகுதிகளிலும் அல்ஜீரியாவிலும் அமெரிக்கா நிகழ்த்திய கொத்துக் கொத்தான படகொலகைகள் பற்றியோ இவர்கள் பசேவில்லை. "அப்படி பசேவது கம்யூனிசத்துக்கு ஆதரவாகப் போய்விடும்" என்று மெல்வின் லாஸ்கி மற்றும் சிட்னி ஹக் போன்ற 'அறிவுஜீ விகள்' கருத்துத் தெரிவித்துள்ளனர்.

அறுபதுகளின் இறுதியில் இந்த விவரங்கள் ஓரளவு கசியத் துவங்கிய போது சில அறிவுஜீ விகள் தமக்கு ஒன்றுமே தெரியாது என்று கைகழிவிட எத்தனித்தனர். தாங்கள் யோக்கிய சிகாமணிகள் என்றும், சி.ஐ.ஏ தமக்கே தெரியாமல் தங்களையே பயன்படுத்திக் கொண்டது ஒரு அயோக்கியத் தனமான நடவடிக்கை என்றும் 'பொங்கியழைந்தனர்'. இந்தப் பொங்கல் எல்லாம் அமெரிக்கா அதன் மலே தண்ணீர் தளிக் கும் வரதான நீபித்தது.

சி.ஐ.ஏ.வினிடாம் ப்ராடன் தமது பட்டியலில் இருந்த கலஞ்சூர்கள் பற்றியும், அவர்கள் தரிந்ததே தம்மிடம் கணீட்டி சம்பளமும் கிம்பளமும் வாங்கிய விவரங்களையும் வலியுறுத்தும் அறவணர்ச்சியோடு பொங்கியவர்கள் அப்படியே மௌனத்தில் ஆழந்து விட்டனர். (மேற்படிநிலை, பக்கம் 397 - 404)

சி.ஐ.ஏ.வினிடாம் இரகசிய ஆவணங்கள் தொண்ணூறுகளில் வலியுறுத்தப்பட்டபோது இந்தக் கள்ளக் கட்டடம் இன்னும் விமரிசையாக அம்பலமானது. எனினும், அறிவுத்துறையினர் எவரும் தமது அபஸ்ட்ராக்ட் எக்ஸ்ப்ரஷனிசக் கலகையையும் படபிப்புகளையும் மறு ஆய்வுக்கு உட்படுத்த முன்வரவில்லை. ஏனெனில் அவர்கள் உணர்வுப்பார்வையாகவே அந்தக் கோட்பாட்டை ஏற்றுக்கொண்டிருந்தனர்.

படபிப்பாளியின் சூதந்திரத்தையே மறுப்பதால் தான் கம்யூனிச அமைப்புகளையும் சித்தாந்தத்தையும் எதிர்ப்பதாக சண்டமாரும் செய்த இந்தக் கலஞ்சூர்கள், தங்களது ஓவியங்களையும் படபிப்புகளையும் ஆதரித்து விழா எடுத்ததற்கான காரணத்தை சி.ஐ.ஏ. வலியுறுத்தியாகக் கிறிவிட்ட பின்னரம் அதுகுறித்து கருத்து கிறவில்லை. சி.ஐ.ஏ.வினிடாம் காசில்தான் தங்கள் கலா "உலக உலா" வந்திருக்கிறது என்று தரிந்த பின்னரம் வலியுறுத்தியுள்ளது.

இது தான் இவர்கள் சோசலிச எதிர்த்தவாதக் கலகையுக்கும் படபிப்புகளுக்கும் எதிராக நிறுவ முயன்ற சூதந்திரத்தின் யோக்கியதை. அதாவது அமெரிக்காவிற்கு நேர்ந்து விடப்பட்ட இந்த அபிமான ஆட்கள், அந்த அபிமானத்தையே சூதந்திரம் என்று வரித்துக் கொண்டதோடு, சமீப நோக்கத்திற்காக படபிப்புக்குத்துடன் செயல்பட்ட படபிப்பாளிகளை அபிமானிகள் என்று மூத்திரைக்குத்திறம் சாட்டினர்.

இவர்களை வலியுறுத்திக் கைக்காலிகள், அபிமானிகள் என்று சொல்வது முழுவதும் சரியல்ல. இவர்கள் கைக்காலித்தனத்தையும் அபிமானத்தையையும் தமது சொந்த சிந்தனையின் அடிப்படையில் ஆதாரத்தமாக வரித்துக் கொண்டவர்கள். அமெரிக்க நுகர்வு வலியுறுத்தியுள்ளது அதே அராஜகவாதத்தையே இவர்கள் வலியுறுத்துவது நலினமான மொழியில் வலியுறுத்தியவர்கள். வலியுறுத்தியவர்கள் வலியுறுத்தினாலும் உள்ளடக்கம் ஒன்று தான்.

...

Written by தமிழரசன்

Wednesday, 23 March 2011 21:23 -

சி.ஐ.ஏ.வும் அதன் கையாட்களாகச் செயல்பட்ட அறிவாளிகளும் ஓரளவுக்கு அம்பலப்பட்டுவிட்டனர் என்ற போதிலும், சிறந்த கம்யூனிச எதிர்ப்பு ஆயுதம் என்று சி.ஐ.ஏ வால் தடேத் தடுவிசு செய்யப்பட்ட அந்தக் கலகக் கோட்பாடு இன்றும் செல்வாக்கு செலுத்தவே செய்கிறது. கலஞ்சுர்கள் மற்றும் எழுத்தாளர்கள் பலர், பலவற்று அரகியல் சமூகப் பிரச்சினைகளில் ஏகாதிபத்தியத்துக்கு எதிராகவும், மதலாளித்துவச் சூரண்டலுக்கு எதிராகக் கருத்து தடுவிக்கின்றனர். சிலர் போராடவும் செய்கின்றனர்.

ஆனால், அவர்கள் படகைக்கின்ற ஓவியம், இசை, இலக்கியம் ஆகியவற்றில் வர்க்கப்போராட்டம் குறித்த கருத்தோ, ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்புக் கருத்தோ உள்ளடக்கமாக இருப்பதில்லை. ஏனென்றால், புறவயமான உண்மைகள் அல்லது கருத்தியல் ரீதியான உண்மைகள் ஆகியவை தமது கலைப்படைப்பின் உள்ளடக்கத்தைத் தீர்மானிக்குமாயின், தமது படைப்பு கலைத்தரம் இழந்து, வறும் பிரச்சார இலக்கியமாகிவிடும் என்று அவர்கள் நம்புகின்றனர்.

அன்று, பனிப்போர் காலத்தில் ஐரோப்பிய அறிவுஜீவிகளின் மௌனத்தைக் குறிவதைத் து சி.ஐ.ஏ தடுடுத்த தூக்குதல், உலகெங்கும் உள்ள படைப்பாளிகளின் சிந்தனையை இன்றளவும் ஆட்டு விப்பதையே நாம் காண்கிறோம்.

.தமிழரசன்